

هنر کوشانی و مقام آن در بین زاده‌های هنریونانی

در خارج حوزه مدیترانه

(به اس‌نگارش م. شلوم بر ژه منتشره در مجله Syria)

شماره ۹-۲، ۳-۴ سال ۱۹۶۰)

هنگامی که نام سرخ کوتل بزبان جاری می‌شود دوره مجیدو اعتلای اریانای قدیم در مغیله نقش می‌بندد. واقعاً آبد سرخ کوتل به عصر فرمانروایی کوشانی های بزرگ مطابقت مینماید. و میدانیم که کنیشکای کبیر امپراطوری با عظمتی تشکیل داد که یک قسمت ماوراء النهر، یک حصه بزرگ افغانستان و مناطق شمال غرب هند تا متورا در ان شامل بود بطوریکه کشف کتیبه سرخ کوتل بر تاریخ باختر و ریشه زبان های مهم مملکت ماروشنی می افکند، اهمیت هنری این آبد نیز کمتر از ان نمی باشد. زیرا از مشخصات هنر کوشانی بما معلومات داده شخصیت و اصلیت اور اثبات می سازد. حتی هنر حوزه ایکه وسعت آن از ماوراء النهر در شمال تا وادی گنگادر جنوب ممتد می شده است مسمی به هنر کوشانی گردیده است. اینک در ذیل گزارشی از مضمون عالی برو فیسور شلوم بر ژه را جمع به اصلیت هنر کوشانی طوریکه از سرخ کوتل ظاهر گردیده است درج مینمائیم و منند کر می شویم که این گزارش بدست یکی از همکاران خارجی ماعز تمند شارل کیفر ترتیب و در مجله افغانستان نشر شده است. نظر به اهمیت موضوع جهت آگاهی دوستداران این خاک کهن بترجمه آن مبادرت ورزید بسم.

نمی توان يك هنر قدیم را با كشف اولین بقایای آن تثبیت و تصدیق کرد ، بلکه تعیین هویت آن بمثابة اختراعی است که بتدریج و با صبر و حوصله مراحل آن پیموده می شود، نه اینکه يك در یافته تصادفی یا اتفاقی بتواند در لحظه ای پرده از روی هنری بردارد که تا آن زمان پوشیده مانده بود .

محل سرخ کوتل در ۱۹۵۲ کشف شده بود . در مدتی کمی به اثر حفريات ازین محل بقایای نمونه های معماری ، هیكل تراشی بروی سنگ و مجسمه های از گل و يك مجموعه اجزای تزئیناتی بدست آمد . در قسمت های قدیمی و مهم خوش سرخ کوتل معاصر کاشیکایا اقلان جانشینان او شناخته شد . لذا می توان آنرا يك آبدۀ کوشانی نامید .

با آنهم هنر کوشانی هنوز کشف نشده بود . زیرا هویت ، اصلیت ، توارث آن تعیین شده نمی توانست . لازم بود ریشه ها و زاده های این هنر را پیدا نمود ، روش و معنی آنرا دریافت . بعبارت دیگر تمام ممیزات و مشخصات مرکب و پیچیده آنرا توضیح کرد . چه يك هنر بدون آن مفهومی نخواهد داشت و در تاریخ يك منطقه یا يك سلسله سلطنتی از موجودیت ظاهری و معنوی برخوردار نخواهد گردید . در گزارشی که از مضمون پروفیسور شلوم برژه بعمل آورده ام میخواهم توضیح دارم که پروفیسور موصوف بما هنر کوشانی را افشاء کرد . راستش اینست که نامبرده این هنر را خلق کرد و برای او مقام برجسته ای در بین زاده های هنر یونانی در خارج حوزه مدیترانه تخصیص داد . و در کنا رهنر پارت در قلمرو وسیع یونان - ایرانی (۱) آنرا بجایش قرارداد . حدود ساحه انتشار او را که از اکسوس تا گنگا پهن میگردد تعیین کرد . ضمناً پروفیسور مند کور نشان میدهد که سرخ کوتل و گندهارا جز تجلی دو گانه هنر کوشانی چیز دیگری نمی باشد که در خدمت ایدئولوژی های مختلف قرار داشتند . این هنر را مدر نیست تعریف مینماید زیرا شیوه یونانی داشته روی معماری ای پیوند گردیده است که پیروی از سنن هخامنشی مینماید و این معماری نیز بذات خود زیر تاثیر هلینزم قرار دارد . بالاخره پروفیسور

(۱) درین مضمون اصطلاح ایران و هند بمعنی وسیع جغرافیائی آن یعنی فلات ایران و نیم قاره هند استعمال شده است . وقتی سخن از ایران موجوده بمیان آید مسده است از کلمه فارس استفاده بعمل آمده است (نویسنده)

شلوم برژه مسئله اصل و منشأ و ارتباط این هنر را با هنر پارت و دنیای
مدیترانه تحت غور میگیرد .

اگر بعد از این امکان نام بردن از هنر کوشانی پیدا شده است نمی توان
این کار را بدون تذکار مضمون عالی ای که مدیر هیات باستان شناسی
فرانسوی در افغانستان وقف این موضوع زاده های هنر یونانی در خارج
حوزه مدیترانه، نموده است انجام داد .

برای اینکه اهمیت این مضمون را خاطر نشان ساخته باشیم اضافه مینمایم
که این طرز تلقی تازه درباره زاده های آسیائی، هنر یونانی بحیث موضوعی قبول
گردیده است که در کنگرس آینده باستان شناسی شرق مطرح خواهد شد . این
مضمون که در مجله سیریا نشر شده است (۱) مجموع زاده های هنر یونانی را در خارج
حوزه مدیترانه تحت مطالعه قرار میدهد و یک ساحه بزرگی را احتوا میکند که از دریای
فراات تا دریای گنگا منبسط می شود . این حوزه یونانو ایرانی موجودیت دو هنر
مشخص ولی خویشاوند را که عبارت از هنر پارتی و کوشانی است و انمود می سازد
یگانه هدف فقط یک نگاه اجمالی درباره هنر کوشانی است که از مضمون پروفیسور
شلوم برژه استخراج مینمایم . راجع به هنر پارت هنگامی تذکر خواهم داد که
مناسبت و ارتباط آن با هنر کوشانی یاریشه مشترک شان مورد بحث قرارگیرد .

توارث هنر یونانی

پیش از همه لازم است مقام و موقعیت هنر کوشانی را در بین وارثین هنر یونانی
تعیین نمایم . وراثت هنر یونانی دو وجهه دارد . یکی آن منحصر بحوزه مدیترانه
می باشد: هنر یونانو رومی که بعد از قرن سوم در خدمت مسیحیت در آمد و بنام
پالئو کریستین یاد می شود، بر علاوه هنر یونانی وارثین یا بازماندگان در خارج حوزه
مدیترانه نیز دارد که از بین شان دوتای آن از دیر زمانی کسب شهرت نموده بود و
عبارتند از : هنر پالمیر که در نیمه قرن ۱۸ کشف شده بود و دیگر هنر گندهارا
که در حوالی ۱۸۳۰ در یافت گردید . هنر اولالد کرد در خدمت
پورژوازی تجار تی و احه پالمیر قرار داشت و دومی در خدمت

آئین بودائی که حدود منطقه انتشار آن توسط وادی های دریای کابل و معاونین آن تا دریای سند تعیین میگردد. ارتباط و مناسبات هر یک ازین دو هنر با هنر حوزه مدیترانه بخوبی مطالعه شده بود ولی مناسبت شان با یکدیگر توجه کسی را بخود جلب ننموده بود. تنها یکنفر عالم که درین دورشته فوق دسترسی میداشت مسئله ارتباط و مناسبت شان را می توانست حل کند. چون در مرحله اول پروفیسور شلوم بر ژه در سوریه مصروف تحقیقات علمی هنر با لمیر نگردد بود و ضمناً از کشفیات دو مقام دیگر یعنی (دورا اوربا و هاترا) نیز مطالعاتی بعمل آورده خصوصیات آنها را در نظر گرفته بود. این سه نقطه را می توان بعین شاخص عمده در تقرب هنری منطقه ای شناخت که از میدان سوریه و بین النهرین تا حاشیه غربی فلات ایران بسط می یافت. چون این سرزمین ها تحت تسلط و نظارت پارتها قرار داشت لذا هنر این منطقه را معمولاً بنام هنر پارت یاد میکنند.

قسمت دوم ماموریت و مصروفیت علمی شلوم بر ژه در افغانستان می باشد. درین سرزمین پروفیسور موصوف بیش از هشت سال مصروف حفاریات سرخ کوتل آبدۀ با عظمت کوشانی گردید. و از آن جای و جه و صورت اصلی هنر کوشانی را که تا آن زمان مجهول مانده بود کشف کرد. این هنر را با هنر یونان و بودائی گنجانیدند که در هوسایکی آن قرار دارد و با هنر دوره کوشانی متوراً مقایسه کرد. بالاخره به این نظریه رسید که سرخ کوتل، گنجاندها را و متوراً در یک کلیه ای شامل می باشند. چون این مناطق تحت تسلط و نظارت کوشانی ها واقع بود لذا به هنر آن نام هنر کوشانی را اطلاق نموده است. به این ترتیب پروفیسور شلوم بر ژه مفهوم یک قلمرو هنری زاده ها یا وارثین هنر یونانی را در خارج حوزه مدیترانه بیان آورد که عبارت باشد از ساحه وسیع یونان و ایرانی. این ساحه که قبلاً بدست سلوکوس ها و یونانی های باختر صیغه یونانی بخود گرفته بود، در قرون اولیه عصر مسیحی به فرمانروایان جدیدی یعنی پارت ها و کوشانی ها تکیه کرد. چون روش هنری این ساحه وسیع نتیجه و ثمره امتزاج سنن فلات ایران و هیلنیزانت می باشد لذا می شود آنرا یونان و ایرانی خواند. این ساحه حاوی دو منطقه بود که توسط فلات ایران از هم مجزی میگردد. در قسمت غربی منطقه، هنر پارت شامل حوزه

پالمیر، بین النهرین و شوش. در قسمت شرقی منطقه هنر کوشانی که حوزه باختر،
 کندهارا و گنگارا در برمیگرفت. هر یک از این دو حوزه درس هلمنیزم را بطرز
 مختلف و بدرجات متفاوت اخذ و حل کرده بود. حالا دیده شود که وضع هنری
 شرق قدیم بصورت عموم تا زمانیکه بایونان کلاسیک بتماس آمد، چگونه بود؟
 می بینیم که هنر دو هدف مشخص را تعقیب میکرد. گاهی میخواست از صورت
 معبود، بشر یا حیوان یک نمونه با دوام عرضه کند. لذا در تمثال یا تصاویر تشریفاتی
 حقیقت عمیق زندگی را ضبط مینمود. زمانی هم فقط میل داشت یک واقعه از
 سیر تاریخ را باخاطر بیاورد. لذا سعی میوزیندر یک صحنه ترمیمی یا داستانی و
 حکایتی یکی از مظاهر گذری حیات را برای همیشه ثبت میکند. تمثال یا تصویری
 تشریفاتی غالباً مربوط و متعلق به مجسمه سازی بوده صور نظرا از رو برو یا مقابل
 نمایش میداد به ترتیبیکه میبایست فقط از مقابل یا بالمواجهه دیده شود. برخلاف
 صحنه های ترمیمی یا حکایتی صورت عموم مربوط هنرهای گرافیک، کنده کاری
 یا نقاشی بوده. پروفیل یا نمایش از نیم رخ را میبسندید. این طرز العمل تا دوره
 اسکندر معمول بود. یکبارگی در هنر پارت نهضت و تحول حقیقی رونما گردید:
 مثلاً در هنرهای گرافیک نمایش یافتن تمثال و تصویر از رو برو جای نمایش از نیم رخ
 را گرفت هیچ دلیلی در دست نداریم تا به اساس آن بقوانیم این ابتکار را به خود
 پارتها نسبت دهیم. برعکس این تعامل را می شود ذریعه هنر کلاسیک یونانی توضیح
 کرد. واقعاً جمله هنرهای قبلی که در آن هنر قدیمه (یا آرکایک) یونان نیز شامل
 می باشد در طرز العمل خویش از قانون بالمواجهه برای مجسمه سازی و نیم رخ در
 کنده کاری و حکاکای متابعت می نمودند. هنر کلاسیک یونان این مقررات را پشت پا زد
 برای بار اول هنر کلاسیک یونان در اصول نمایش دادن مجسمه از رو برو یا مقابل تغییرات
 و تخفیفاتی وارد کرد و آن منحصر به نمایش قدرت مقدس معبود نداشت؛ در عین حال
 کثرت روایتی و حکایتی هنرهای گرافیک را با گنجاندن صورت و تمثال از رو برو
 و جمله اطوار بین نیم رخ و رو برو، تضعیف نمود. منظور اصلی هنر کلاسیک یونانی
 نه جنبه سحر و ترمیمی داشت، بلکه یک ذهنیت کاملاً مختلف را ارائه و افاده مینمود:
 یعنی میخواست به بیننده تصویری را مجسم سازد که رویت اصلی و طبیعی آن عین همان
 هیجان را تولید کند.

طوری که دیده شد هنرگرافیک شرق قدیم نمایش دادن تمثال و تصویر را از روبرو ممنوع قرار داده بود. هنر یونان تحت شرایط معینی نمایش آنرا جایز می شمرد هنر پارت نمایش آنرا لازمی و حتمی می دانست؛ چنانچه نمایش یافتن اشخاص از روبرو در صحنه های ترسیمی یا وصفی که اساساً در یک عمل سهیم می باشند کیفیت اصلی او را ازین برده چگونه می توان این تناقض را توضیح کرد؟ هنر پارت پیام یونانی را که عبارت از برانگیختن هیجان نزد بیننده باشد درک نه نموده است البته تمثالی که از روبرو نمایش می یافت کیفیت سحری خود را در شرق هنوز از دست نداده بود؛ زیرا مردم قوت و قدرت معنوی را از تمثالی که از روبرو نمایش می یافت بهتر حس می کردند. و هنرمندان درین مورد راه افراط را پیموده در کنده کاری و حکاکی صورت و تمثال را از مقابل یار و روبرو نمایش می دادند. حتی این قانون جدید را براتب از قانون سابقه یعنی نمایش تمثال و تصویر از نیم رخ بیشتر احترام می کردند و به آن اهمیت میدادند. ایشان مفکوره یونانی را که عبارت از ادخال تمثال و تصویر روبرو در هنرهای گرافیک بود اقتباس نمودند ولی بخوبی مورد استعمال آن را طوریکه یونانی را بکار می بردند فهمیده نتوانستند. بلکه به آن یک قدره سحری و تعبیر تصوفی قابل شدند که بنظرشان یگانه حالت قابل ارزش شناخته می شد.

هنر کوشانی برخلاف پیام هنر کلاسیک یونانی را بصورت بهتر درک کرد. و این هم یکی از خصوصیات عمده او بشمار میرود؛ چون هنر کوشانی در سرزمینی بمیان آمده که از دیر گاهی و بصورت عمیق زیر تاثیر یونان واقع شده بود لذا استعداد بهتر بفهم آن را دارا گردیده بود. آریست یا هنر مند کوشانی پیام ایلوزیونسم و ناتورالیسم یونان را که هدف آن تولید هیجان بود فهمیده بود چنانچه هنرمند گندهارادر بعضی صحنه هائی که مملو از جنبش و حرکت می باشد و یاد در نمایش دادن واقعات حیات بودا که با تر دستی کامل اجرا شده است این مسئله را به اثبات میرساند. همچنین خواهشات و تمنیات هنر پارت را نیز در نظر میگیرد. چنانچه صحنه های باشکوه که در آن تصویر و تمثال اشخاص از روبرو نمایش یافته است و دیگر صحنه هائی که در آن به تمثال شخصی که در وسط قرار گرفته اهمیت داده شده است شاهد این ادعا شناخته می شود.

خصوصیات هنر کوشانی

سرخ کوتل خصوصیات عمده هنر کوشانی را بما ظاهر ساخته است. واقعاً یگانه محلی است که از آن معلومات مجموعی بدست آمده است. سرخ کوتل بشکل تپه است که يك حصار بزرگ آنرا احاطه میکند. حصار دیگری که در داخل حصار بزرگ واقع است يك محوطه وسیعی را دربر میگیرد. در قسمت فوقانی تپه معبد سرخ کوتل آباد گردیده است که توسط تپه زینه های بزرگ و باشکوهی می توان به آن بالا رفت. موادی که برای تعمیر آن بکار رفته است عبارت از خشت خام، چوب و سنگ می باشد. چوب بغرض استحکام دیوار های خشت خام و پوشش، خشت سنگی جهت اعمار پته های زینه بزرگ، دیوار های انکائی، قاعده های ستون و نیم ستون که بدیوار چسبیده است استعمال شده است. بکار بردن این مواد جهت آبادی معبد روش معماری آنرا به سبب ایرانی - هخامنشی نسبت میدهند. ولی بصورت مجموعی معماری آن شکل مختلط را دارا می باشد مثلاً پلان معبد با هرم آن که دارای چهار ستون پایه بوده و در سه طرف خود دالان طواف دارد، روش معماری امپراطوری فارس را بطرز هیپوستیل یعنی طرحیکه در آن سقف فقط روی ستون پایه ها استناد میگیرد بخاطر می آورد. از جانب دیگر آثار آشکار او واضح نشانه هلنیستیک در آن بمشاهد می رسد. بالخاصه می توان از روشی متشکل از ستون پایه ها که از خصوصیات هنر یونانی بشمار می رود تندگارداد. این ستون پایه ها در دورادور معبد در امتداد حصار حویلی یا محوطه جهت اعمار دالان سر پوشیده قرار می گرفته است. در شمار مجموع موضوعات تزئینی عین همین اختلاط دیده می شود: مثلاً کنگره های (مر لون) مرتبه دار که تیر کش های کاذب بشکل سر تیر در آن تعبیه گردیده است، و بافت خشت که به آن اشکال مختلف زینتی داده شده است روش ایرانی را و نمود می سازد. ولی روش یونانی طور واضح تری عرض اندام میکند: چنانچه در برنه ها یا سر ستون که بسبب کورنت ساخته شده است قاعده های ستون و نیمه ستونهای تزئینات دیوارها، قسمت بناه که در بالای ستون پایه ها قرار دارد، حاشیه هایی که در آن (اروس ها) دیده می شود و حمیل بزرگی را بصورت دسته جمعی بدوش گرفته اند. این امر تبارز میکند. اگر مواد تعمیر در نظر گرفته نشود تمام این موضوعات تزئینی با اجزاء و موضوعات تزئینی هنر یونانی و با هم قابل مقایسه شناخته می شوند:

پیکر سازی سرخ کوتل از پیکر های بزرگ کلی که مودل کاری در رنگ آمیزی شده مشتمل می باشد. از این مجسمه ها جز بعضی پارچه های محدود چیز دیگری بدست نیامده است. ضمناً چند هیکل که بر وی سنگ تراش گردیده بوضع خراب بوده، در چندین جا شکستگی دارد و بسیار سائیده شده است نیز از آنجا در یافت گردیده است با آن هم این مجسمه ها با مجسمه های شهزادگان سیتی معبد (مات) واقع در نزدیکی متور از بسا جهات مشابهت بهم میرسانند. فی الجمله هنر کوشانی طوری که در سرخ کوتل ظاهر شده است چنین مشخص می گردد: بشیوه معماری آن صبغه هخامنشی داشته موثرات یونانی بصورت عمیق در آن مشاهده می شود ضمناً نظر بموضوعات تزئینی از بسا جهات شبیه هنر یونانو بودایی می باشد هیکل تراشی آن از بعضی پهلوه اقرابتی با هیکل تراشی شهزادگان سیتی دارد که از جمله گنگا دریافت شده است. بالاخره با وجود نزدیکی مسافه هیچ اثری از نفوذ هنری هند در آثار کوشانی سرخ کوتل تبارز نمی کند: چه این بقایا در بعضی از جزئیات خود ایرانی و در بعضی دیگر یونانی میباشد. یعنی بصورت خالص یونانو ایرانی اند.

درین امتزاج و اختلاط یونانو ایرانی قسمت ایران آن عبارت از سنی است که از دیر زمانی درین منطقه معمول و متداول گردیده بود ولی قسمت یونانی آن خواهان توضیحات بیشتری است دو فرضیه درین حصه قابل ارائه شناخته می شود: یا اجزاء و عناصر یونانی ارتباط و مناسبت با هنر یونانو و من خوره مدیترانه دارد یا اینکه سنن هنر یونانو با ختری را که تا اینقسم اثر آن مجهول بود، تعقیب میکند.

فرضیه اولی تمسک به تیز رونو بودایی سرمور تیمر ویلر مینماید که به اساس آن موجود بودن عناصر یونانی در هنر گندها را به اثر جریان بزرگ تجار تی و کلتوری توضیح میگردد این جریان تجار تی شاید از راه بحر اشیائی نظیر اشیای مکشوفه از بگرام را از مدیترانه به هند و از هند به افغانستان انتقال داده باشد که بصورت نمونه ازان ها کار گرفته میشده است. و نیز امکان دارد که اسنادان و اهل فن از همین راه وارد این حوزه شده به ترتیب هنرمندانیکه بطریقه مهابانا منسوب بوده اند، همت گماشته باشند. این جریان تجار تی و کلتوری يك امر خیالی نیست: گنجینه بگرام شاهد بلا تردید آن بشمار میرود. پس امکان دارد که برنه یا سرستون های سبک کورنت یا حمیلی که ۱۴ پروس ها آنها بدوش دارند از امپراطوری

رومن بیاختر وارد شده باشد. این نیز البته بسانکات جالب دارد ولی نباید فراموش کرد که بعضی عناصر دیگری هم موجود است و نمی توان آنرا از روزه هنر یونانو رومن تشریح کرد. از جمله الفبای یونانی است که در کتیبه های کنیشکا مورد استعمال یافته است و چنین وانمود میکنند که واقعاً علاقه بین این پادشاه و یونانی های باختر برقرار بوده است: ابن الفبا عنصر یونانی باختر کنیشکا است که بطور یقین از دنیای رومی بدینجا وارد نگردیده است. پس چرا عین همین مطلب را در باره موضوعات تزئینی یونانی قابل تطبیق شناسیم؟

مشکل اصلی برای اثبات فرضیه فوق درین مضمون است که ما در باره هنر یونانی های باختری جز از مسکوکات شان، چیزی بدست نداریم. تا ایندم طرفداران قیز یونانو بودائی و رومنو بودائی به این موضوع توافق نظر داشتند که ابقای مکتب هنر یونانی در باختر دور از امکان می باشد. پروفیسور شلوم برژه نه تنها امکان موجودیت این مکتب هنری را تصدیق می نماید بلکه دلایلی به طرفداری از آن اقامه میدارد. برای این منظور خاصه مقایسه دقیقی را بین هنر کوشانی و هنر پارت روی دست میگیرد. پرواضح است که هنر پارت و هنر کوشانی به تنهایی دو هنر یونانی شده آن وقت نمی باشند. پس مشابهت شان را می توان توسط تعامل هنر همزمان شان در مدیترانه یونانو رومن توضیح کرد. باری زیادت یا کثرت این مشابهت بطرفداری از ریشه مشترک هنر پارت و هنر کوشانی حکم میکنند. چنانچه این اصل در البسه، منسوجات، زبورات، بزاینها، تزئینات معماری، مجسمه سازی، هیکل تراشی و نقاشی و غیر محسوس است از جاتب دیگر افتراقی نیز در بین این دو هنر موجود است اما به تیز پروفیسور شلوم برژه صدمه وارد نمیکند زیرا افتراقی که مربوط به نوع آبدات می باشد بکلی يك امر عاری است: مثلا شکل و ساختمان معابد و ابنیه عامه پالمیر، دورارو او هترا (پ) باید هم از معماری گندهارا متفاوت باشد. چه در محل اخیر الذکر صومعه های بودائی و استوبه ها بدون کم و کاست هندی است و هم هیکل تراشی و صحنه های مذهبی ابنیه ای که وقف عبادت و احرا می مراسم دینی یهودیت گردیده است شباهتی به هیکل تراشی آبدات بودائیت نمیرساند. این عدم مشابهت چیز دیگری جز انعکاس اختلافات محیطی نمی باشد.

بر علاوه قبلاً دیده شد که هیکل تراشی کوشانی نسبت به هیکل تراشی پارت بصورت عمیق تری صبغه یونانی دارد. این مطلب بدون تردید مایه تعجب میگردد. ولی این افتراق موقعیکه تزیین و فیسور شلوم برژه را در مورد ریشه مشترک این دو هنر تعقیب مینمائیم خود به خود زایل می شود.

« ریشه هنر کوشانی »

مشابهات هنر کوشانی و هنر پارت فرضیه یک ساحه وسیع هنری را بمیان می آورد که در اخیر دوره هلنیستیک در مقابل ساحه هنری مدیترانه قد علم مینموده است. وسعت این ساحه از انحنای دریای فرات تا جلگه گنگاه میرسید. جمله این تشابهات را نمی توان جز از ناحیه یک منشاء و ریشه مشترک تصریح کرد. راجع به افتراق شان گفته می توانیم که نتیجه این امر است که یکی ازین دو شاخه هنر یونانو- ایرانی نسبت بدیگر آن بیشتر رنگ یونانی بخود گرفته است. بر خلاف توقع، هنری که ساحه آن دورتر از مدیترانه واقع شده است مشابهت بیشتری با هنر یونانی میرساند. این حادثه را می توان از نگاه تاریخ این دو منطقه روشن کرد در حالیکه سلوکی هاسرز مین فارس را در نیمه قرن دوم م بمقادیر آنها از دست میدهند. ناحیه باختر به حیات یونانی خویش ادامه داده و در آغاز قرن دوم م بربیک قسمت هند مسلط میگردد. یک دولت یونانی در جنوب هندو کش تا اواسط قرن اول م پابرجا مانده بود. - پارتها الفبای یونانی را برای تحریر زبان یونانی بکار می بردند ولی برای تحریر زبان خود شان از الفبای قدیمه آرامی کار میگیرند کوشانی ها الفبای یونانی را برای تحریر زبان خویش یعنی زبان باختری استعمال مینمایند. - به این ترتیب ریشه مشترک هلینزم در افغانستان نسبت به فارس عمیق تر و بادوام تر بود، جای تعجب نیست اگر این انگیزه در هنر نیز تبارز نماید. نکته تازه ای که درین مسئله بروفیسور شلوم برژه وارد می آورد عبارت ازینست در حالیکه فوشه عالم فرانسوی منکر این اصل بود و چنین عقیده داشت که هنر گند هارا جز اعجاز و تحول بلا واسطه و مستقیم هنر یونانی به هنر یونانو بودائی چیز دیگری نمی باشد. سر مور تیمرویلر عالم مشهور انگلیسی نیز از وساطت هنر یونانو باختری انکار میکند. بلکه موضوع را بوسیله هنر رومن توضیح مینماید: در حقیقت این وساطت یونانو باختری وجه اصلی جریان هنری یونانی- ایرانی می باشد که موجودیت و شخصیت آن امروز توسط آبدیه سرخ کو تل، آثار و ابنیه سیر کاب Sirkap نقاشی های کوه خواجه، و هیکل تراشی سلاله شاهی متوراثیت میگردد.

هنوز يك مشکل ديگر باقى مانده است و آن اينست كه شرقى ترين شوايد هنر بارت در فارس غربى و غربى ترين شوايد هنر كوشانى در افغانستان شرقى ذريعه يك قسمت و سبع نلات ايران از هم جدا شده اند و در آن نه ابنيه و آثار يونان و ايراني، نه بارت و نه كوشانى ديده مى شود. اينجا به توضيحاتيكه در موضوع از طرف پروفيسور شلوم برژه داده شده است اشاره مينمائيم.

ابنيه اى كه در قلمرو كوشانى موجود اند عبارت از ابنيه اى است كه از طرف پيروان آيين بودائى تقديم گرديده است. ابنيه قلمرو بارت نيز از طرف پيروان به معبودان محلى اهداشده است. دسته اول غالباً در خدمت اموات و دومی برای معبودان بكار برده شده است. باری در فارس هخامنشى، اشكاني و ساساني نه اين يك و نه آن يك رونق يافته است. حقيقتاً در سرزمين هاى كه آئين ايراني راجح بود اموات و معبودان عين حقوق به آبد و را طوريكه در سرزمين هاى بودائى مذهب و يهودى مذهب ترويج داشت، دارا نبودند. معذالك در فارس هخامنشى و ساساني هنرى موجود بود عبارت از هنر رسمى يا هنرى كه در اختيار فرمانروايان قرار داشت. در دوره كه مورد نظر ماست بايد هنر دوره اشكاني را در يافت كنيم چه اين هنر وسيله ارتباط و هم آهنگى را بين دو شاخه هنر يونان و ايراني يعنى هنر بارت و هنر كوشانى قائم مى نمايد. البته انتظاري را كه از حفرات برای روشن نمودن اين مطلب داريم تا اندازه از نتيجه آن پيش از پيش نيز چيزى ميسدائيم. به اين معنى كه هنر در خدمت اموات قرار نداشته بلكه در اعمار ابنيه عامه ياد در خدمت دودمان شاهى بكار ميرفت. حفرياتى كه از طرف دانشمندان اتحاد شوروى در مقام نسا واقع تر كمنستان بعمل آمده است وجه و صورت اسلي هنر هلبندان آسيابى مركزى را روشن مى سازد. برای تکميل معلومات بايد گيا و شهاى ديگرى در Hecatompyles هنگاميكه موقعيت اصلى آن تشييت گردد و هم در بايتخت هاى سلاله هاى قرعى با بدرجه نوم بارتى روى دست گرفته شود پروفيسور شلوم برژه در هنر قديمه يونان و ايراني دوره اشكاني ريشه يا سلف هنر بارت و كوشانى را سراغ ميدهد.

يك هنر بهتر ترتيبى كه هويدا مى شود ارزش آن از نگاه مناسبت آن با يك قوم، يك منطقه و يك درجه تمدن قضاوت ميگردد. هنر در ايران يك سرزمين، اقليم و جمعيت آن، وضع و حالت حيات مادى و معنوى، و جمله چيز عاينى كه يك جامعه را تنظيم ميكند، پاسخ ميدهد. از اينجهت كشف هنر كوشانى توسط پروفيسور شلوم برژه روشنى تازه نه تنها بر يك دوره بزرگ هنرى در افغانستان مى افكند بلكه تمدنى را احيا ميكند كه سزاوار آنست تا بهتر شناخته شود. ترجمه دكتور عبد الرحيم ضيائى